

Videnscenter om handicap
Cyklistforbundet

Januar 2024

CYKLING FOR ALLE

**SAMMENFATNING AF RESULTATER
FOR SPØRGESKEMAER OG INTERVIEWS AF
MENNESKER MED HANDICAP, FORÆLDRE OG FAGPROFESSIONELLE**

Mie Maar Andersen,
konsulent i Videnscenter om handicap

Karla Borup Jonsen,
projektleder i Videnscenter om handicap

INDHOLD

- 1** Fremgangsmåde og opbygning s. 3
- 2** Frihed s. 5
- 3** Fart s. 6
- 4** Frygt s. 7
- 5** Fællesskab s. 8
- 6** Fysisk kapacitet s. 9
- 7** Faglig støtte & vejledning s. 10
- 8** Færdelsforhold s. 11

1. FREMGANGSMÅDE OG OPBYGNING

'Cykling for alle'

I januar 2023 startede projektet 'Cykling for alle', der har til hensigt at medvirke til at skabe bedre cyklemuligheder for mennesker med handicap. Dette er en stor og mangfoldig gruppe, som både dækker fysiske (fx muskelsvind, rygmarvsskade, cerebral parese), psykiske (fx angst, bipolar lidelse), kognitive (fx ADHD, autisme, downs syndrom) og sensoriske (fx syns- og hørenedsættelse) handicap. WHO estimerer, at mennesker med handicap udgør omkring 15% af befolkningen, omkring 894.000 danskere.

Som et led i projektets proces er der blevet udarbejdet en vidensopsamling over den eksisterende viden omkring mennesker med handicap og cykling ved projektets start. Vidensopsamlingen har givet anledning til indsamling af yderligere viden, hvorfor to spørgeskemaundersøgelser samt tre fokusgruppeinterviews er blevet udarbejdet. Denne rapport er en sammenfatning af resultaterne herfra.

Som et sidste led i projektet er resultaterne fra hhv. vidensopsamlingen, spørgeskemaundersøgelserne og interviews samlet til anbefalinger, der kan være retningsgivende for, hvordan vi kan skabe bedre cyklemuligheder for mennesker med handicap i Danmark.

Alle projektets udgivelser kan downloades fra hjemmesiden:
www.cyklistforbundet.dk/cyklingforalle

www.cyklistforbundet.dk

[/cyklingforalle](http://www.cyklistforbundet.dk/cyklingforalle)

Spørgeskemaundersøgelser

For at blive klogere på mennesker med handicaps muligheder og begrænsninger ift. cykling i Danmark er der blevet lavet to spørgeskemaundersøgelser:

- Mennesker med handicap over 15 år der både cykler og ikke cykler (421 færdiggjorte besvarelser).
- Forældre til børn med et handicap under 15 år der både cykler og ikke cykler (362 færdiggjorte besvarelser).

I denne rapport er udvalgt data trukket frem, men samtlige resultater er fremlagt i tabelrapporten, der kan downloades og læses via hjemmesiden nedenfor til venstre.

Interviews

For at få en mere dybdegående forståelse af nogle af perspektiverne omkring cykling og mennesker med handicap, er der blevet udført semistrukturerede fokusgruppeinterviews af to timers varighed med:

- Mennesker med handicap over 15 år med forskellige handicap (handicap repræsenteret: angst, autisme, ADHD, rygmarvsskade, cerebral parese, svagtsynet og benamputeret).
- Forældre til børn med handicap under 15 år med forskellige handicap (handicap repræsenteret: autisme, ADHD, cerebral parese, nerveskader, hørehæmmet, analatrasi og ledsygdome).
- Fagprofessionelle der arbejder med mennesker med forskellige handicap (faggrupper repræsenteret: ergoterapeut, pædagog, fysioterapeut og humanistisk-samfundsvidenskabelig idrætsuddannet).

FREMGANGSMÅDE OG OPBYGNING

Analyse

Alle interviews blev lyd- og videooptaget og efterfølgende transskriberet. Herefter er der lavet en tematisk analyse, med henblik på at belyse de oplevelser og erfaringer, som interviewdeltagerne anser som mest betydningsfulde i forhold til det at cykle - eller mangel på selv samme.

Nedenfor ses en model, der kan være med til at skabe klarhed over interviewprocessen fra start til slut.

Opbygning af rapport

Analysen af fokusgruppeinterviewene har vist syv tværgående temaer, der vil blive fremlagt som det næste. Undervejs vil temaerne blive suppleret med relevant data fra spørgeskemaundersøgelserne, der enten be- eller afkræfter interviewpersonernes oplevelser og erfaringer.

67%

af voksne med handicap ønsker at cykle mere end de gør.

77,1%

forældre til børn med handicap ønsker deres børn cykle mere end de gør.

Hovedspørgsmål

1. Hvad oplever mennesker med handicap over 15 år, forældre til børn med handicap og fagprofessionelle, der arbejder med mennesker med handicap, i forbindelse med at cykle eller forsøge at cykle?
2. Hvilke hæmmende og fremmende faktorer fremhæver de som mest betydningsfulde for mennesker med handicaps cykeladfærd?

Emner i interviewguiden

1. Cykelhistorik og erfaringer
2. Betydningen af at cykle
3. Motiverende og fremmende faktorer
4. Udfordrende og hæmmende faktorer
5. Andre menneskers påvirkning
6. Rammer og reglers påvirkning
7. Drømme og ønskescenarier

Fundne tværgående temaer

1. Frihed
2. Fart
3. Frygt
4. Fællesskab
5. Fysisk kapacitet
6. Faglig støtte & vejledning
7. Færdselsforhold

2. FRIHED

'Frihed' er et tema, der nævnes i alle tre fokusgruppeinterviews. Dog kommer det til udtryk på forskellig vis. Særligt fremhæves følgende tre elementer.

- (Ud)flugt
- Selvstændighed
- Bedre deltagelsesmuligheder

(Ud)flugt

Flere af interviewpersonerne med handicap fortæller, at de sætter stor pris på cyklen som en måde, hvorpå de forholdsvis nemt og hurtigt kan komme ud i naturen. Samtidig bliver det en måde, hvorpå nogle oplever, at de kan få luft fra noget af det, der kan fylde på en negativ måde i hverdagen. Selvom cyklen beskrives som et frihedsskabende transportmiddel, beskrives det også, hvordan manglende kendskab til nærområdet og de gode ruter kan være en begrænsning for at udnytte cyklens fulde potentiale.

"Jeg har brugt min cykel til at køre alle mulige underlige steder hen ud i områderne. Jeg cykler lidt mindre nu, da jeg er flyttet, og jeg kender ikke området. Det er meget svært, det der med at flytte og cykle steder hen, fordi det forstyrrer i min hjerne, når jeg ikke ved, hvor jeg skal hen."

Kvinde, 23 år, angst, ADHD og autisme

77,4%

af voksne med handicap er enige i, at cykling giver dem en oplevelse af frihed.

Selvstændighed

For alle - men særligt for forældrene - er selvstændighed et helt centralt emne. De fremhæver det at kunne klare sig selv, at blive så uafhængig som mulig og opleve, at cyklen bliver en frihedsåbner fremfor en frihedsberøver. Forældrene er bevidste om, at det at lære at cykle, kan være en del af det at blive mere uafhængig af sine forældre op i teenageårene.

"For de unges vedkommende, handler det meget om det her med at finde et eller andet transportmiddel, når man kommer til en alder, hvor man ikke vil køre rundt med sine forældre længere. Når man skal til at stå på egen ben. Hvordan kommer man så rundt?"

Forældre til barn med cerebral parese

For både voksne med handicap og forældre til børn med handicap er motivationen for at cykle også, at det er en vej til selvstændighed:

64,3%

af voksne med handicap.

85,3%

af forældre til børn med handicap.

Bedre deltagelsesmuligheder

For de fagprofessionelle italesættes frihed primært i forbindelse med en ambition om at være medskabende til, at den enkelte får de bedst tænkelige deltagelsesmuligheder. Cyklen bliver i denne sammenhæng redskabet til at øge friheden til at vælge, handle og deltage frit i det, der er meningsfuldt for den enkelte.

"Det er jo det her med at finde nogle livselementer, som er rigtig meningsgivende for de mennesker, vi har med at gøre som kan sikre, at de kan deltage i det liv, der hvor de nu bor på så lige vilkårene som alle andre. Og der kan cyklen i hvert fald være et meget energieffektivt alternativ til mange af de her gangredskaber."

Fysioterapeutisk professionel

3. FART

'Fart' er et tema, der overvejende udtrykkes som et positivt element af interviewpersonerne med handicap. Dog har det nogle meget forskellige og til tider modsatrettede positive betydninger. Særligt fremhæves fire elementer:

- Adrenalin og intensitet
- Hurtigt fra A til B... og tilbage igen
- Ro
- Anderledes oplevelse

Adrenalin

Fart omtales som noget attraktivt for nogle, fordi farten bliver en del af et adrenalinrush og et intenst fokus, som flere aktivt søger igennem cykelsport i fritiden (f.eks. racerløb eller mountainbike).

"For mig handler det, tror jeg, meget om, i hvert fald når jeg tænker over, at vi kører stærkt, så handler det også om at vide, at der er et eller andet på spil. En risiko. At det er noget, hvor du skal koncentrere dig."

Mand, 33 år, svagt seende & underbensamputeret

Hurtigt fra A til B... og tilbage igen

En fælles fortælling fra interviewpersonerne er også, at farten fra cyklen gør, at man hurtigere kan komme omkring. Det er både praktisk i det daglige, men interviewpersonerne sætter også pris på, at de hurtigt kan komme langt ud og hermed også kan opleve mere. Samtidig udtrykker nogle, at der er en tryghed forbundet med, at de forholdsvis nemt kan komme hjem igen og ikke er fanget, hvis kræfterne er brugt op. Her taler interviewpersonernes oplevelser ind i deres oplevelser under temaet frihed.

"Du kommer ikke så langt per minut, du går, men på cyklen når jeg flere områder igennem, jeg når at se flere ting, og jeg føler, at jeg har fået noget ud af det. (...) og jeg kan også nå hurtigt at komme tilbage, hvis jeg opdager, at jeg ikke har energi til det her. Der er lidt en større mulighed for at skifte mening."

Kvinde, 23 år, angst, ADHD og autisme

Ro

Ro kan umiddelbart virke som en stor kontrast til fart. Men for flere af interviewpersonerne opleves farten som et element, der er med til at intensivere fokus, koncentration og hermed også en form for dyb afkobling og indre ro. Det bidrager til en oplevelse af, at tankerne kan sættes på pause.

"Man føler også lidt, at man får en slags meditation eller sådan. Ja, hvor man kobler helt af."

Mand, 56 år, rygskadet kørestolsbruger

Anderledes oplevelse

For flere af interviewpersonerne bliver fart anskuet som en positiv modsætning til andre bevægelsesoplevelse, der for nogle er forbundet med noget langsomt og/eller besværet.

"Jeg kan godt lide, at man får lidt fart på og lidt vind i hovedet. Det er fedt, når man har CP. Jeg kan jo ikke løbe, og når jeg skal gå, er jeg meget begrænset til et tempo."

Mand, 28 år, cerebral parese

39%

af voksne uden handicap cykler i fritiden eller som motionsform 1 gang om ugen.

30%

af voksne med handicap cykler i fritiden eller som motionsform 1 gang om ugen.

4. FRYGT

Både mennesker med handicap, forældre og fagprofessionelle fortæller om, at der til cyklingen også er forbundet et stort element af frygt - i hvert fald i nogle sammenhænge. Hvis det først går galt, kan det gå rigtig galt. Frygten, der sættes fokus på, er en kombination af:

- Medtrafikanterers manglende hensyn
- Evner og erfaringer
- Dårlige oplevelser
- Manglende cykelstier

Medtrafikanterers manglende hensyn

En af de største udfordringer og frustrationer for alle handler om de andre cyklister. Oplevelsen er, at alle har travlt, er i deres egen boble, laver deres egne regler og kører hensynsløst. De kører hurtigt, tæt på, uforudsigeligt, og de er ligeglade med andre. Dette er et væsentligt element til, at samtlige af interviewpersonerne ikke kan lide at cykle i byen. Dog overskrider nogle denne grænse og gør det en sjælden gang alligevel.

"Det er derfor, jeg ikke cykler i skole. Jeg skal ikke ind på Nørrebro, nej! Jeg har ikke lige nogen løsning på det. Man kan jo ikke bede de andre cyklister om at skride. (...) cyklisterne i København er mere farlige end bilerne."

Kvinde, 23 år, angst, ADHD og autisme

Evner og erfaringer

Et supplerende element til ovenstående frygt handler for nogle om, at de selv eller forældrene/de fagprofessionelle er bevidste om, at den enkeltes cykelevner og erfaringer er begrænsede. Dette afføder helt naturligt en frygt for, hvorvidt man kan begå sig sikkert på en cykel ude i trafikken.

"Det er måske også fordi jeg ikke har cyklet i særlig lang tid, så jeg føler mig ikke specielt komfortabel, når der er mange cyklister sammen. Jeg stoler måske ikke helt på, hvor god jeg er. (...) Jeg tænker, at mange mennesker måske cykler i 20 år, eller hele deres liv. Det har jeg overhovedet ikke. Så for dem er jeg jo lidt en ny cyklist."

Mand, 28 år, cerebral parese

Dårlige oplevelser

Flere af forældrene fortæller, hvordan deres børn har fået en frygt for at cykle pga. enkelte dårlige oplevelser. Disse dårlige oplevelser gør, at deres børn opbygger en modstand mod at prøve igen. Forældrene udtrykker, at de mangler pædagogiske redskaber til at få deres børn i gang igen. De fagprofessionelle oplever tilsvarende, at de har nemmere adgang til at rykke børnene end deres forældre har.

"De falder jo, når man skal lære at cykle. Du kan ikke beskytte dem mod det. (...) Men de dårlige oplevelser. Ja, de sætter sig lidt hårdere, og de sætter sig lidt mere fast på en eller anden måde. Og det tager længe tid at løsne op for en dårlig oplevelse, end det ville gøre med et neurotypisk barn."

Forælder til barn med autisme og ADHD

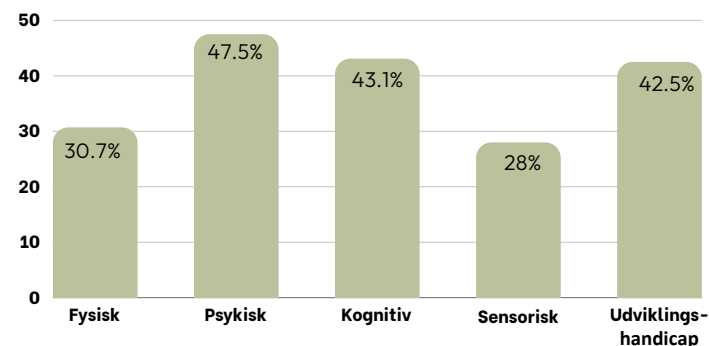
Manglende cykelstier

Flere nævner også bredden eller manglen på cykelstier som et element, der bidrager til frygt. En frygt der for flere forældre er så stor, at det er fuldstændig afgørende i forhold til, hvor de vil lade deres børn cykle.

"Har man et handicap, så har man brug for mere sikkerhed. Fordi falder man, så kan det jo være fatalt, hvis bilerne drøner opad. Så tør man jo ikke at tage cyklen, så tager man jo bilen eller noget andet."

Forælder til barn med hørenedsættelse, analatrasi og ledsygdom

% voksne fordelt på handicap, der IKKE cykler, blandt andet fordi de føler sig for utrygge.

5. FÆLLESSKAB

'Fællesskab' er et tema, der på forskelligvis nævnes i alle tre fokusgruppeinterviews. Særligt fremhæves følgende tre elementer:

- Fællesskab på cykelholdet
- Fællesskab som motivationsfaktor til at lære at cykle
- Cyklen som mulighedsskaber af deltagelse i hverdagsfællesskaber

Fællesskab på cykelholdet

For de fleste af de deltagere, der har dyrket cykling som en aktiv fritidsinteresse, er fællesskabet på cykelholdet en helt central del af glæden ved at cykle. Ligeledes er det en stor del af, at man kommer igen - selv efter at have været sat ud af sporten i en periode pga. ens handicap eller skader. Dog bliver det tydeligt, at mangel på fællesskab og det rigtige personlige og niveaumæssige match kan medvirke til mindre engagement.

"Jeg er ikke så meget med i det mere (racerunning), fordi jeg synes ikke, at alt det der udenom, var så sjov. Og jeg fik ikke så mange venner, fordi folk var på meget forskellige niveauer. Men der var ikke det nogen, der matchede mig."

Mand, 28 år, cerebral parese

Fællesskab som motivationsfaktor til at lære at cykle

Det er en pointe fra både fagprofessionelle og forældre, at det at kunne spejle sig i nogen kan være meget motiverende og medvirke til, at børn i højere grad får mod og lyst til at prøve cyklen. Mens nogle fagprofessionelle fortæller om direkte gode erfaringer med at bruge cykelfællesskaber mellem ligestillede i en læringsituation, så italesættes det af forældrene mere som et ønske, de har til fremtidige indsatser.

"Noget af det der også kan være svært nogle gange med handicap, er det der med at være anderledes. Så det med ikke at være den eneste i verden. Og det med at hun kender nogen, der er som hende, der også cykler.. måske hun kun ser dem en gang om året, men bare det at se: jeg er ikke den eneste. Det kan være det, det kan være med til at skubbe i nogen tilfælde."

Forældre til barn med hørenedsættelse, analatrasi og ledsygdum

Cyklen som mulighedsskaber af deltagelse i hverdagsfællesskaber

Cyklen som værende et medie, der kan muliggøre eller begrænse ligeværdig deltagelse i andre fællesskaber, bliver fremhævet i alle interviews.

Fagprofessionelle fortæller, hvordan de har oplevet, at små løbecykler på legepladsen muliggør at børn med bevægelseshandicap kan følge med den resterende børneflokk på næsten lige fod. Det havde set væsentlig anderledes ud, hvis legen havde været i løb/gang. Cykelture med klassen i skolen gives som eksempel af en forældre, der derimod oplever, at der ikke er plads til, at hendes søn kan deltage på trods af, at han kan cykle - han har brug for ledsagelse, hvilket der ikke er mulighed for.

Sidst men ikke mindst peger de voksne med handicap selv på, hvordan cyklen blandt andet har givet dem mulighed for at kunne følges med deres venner i deres fritid.

"Det sker, hvis jeg skal besøge nogle (...). Så er det fedt at være fleksibel og have cyklen."

Mand, 28 år, cerebral parese

55%

af voksne med handicap cykler blandt andet, fordi det er en aktivitet, hvor de kan deltage på lige fod med venner og familie.

For forældre til børn med handicap gælder det for

63%

6. FYSISK KAPACITET

'Fysisk kapacitet' som tema dækker over, hvordan hhv. cykling som aktivitet og en cykel som aktivitetsrekvisit - hvis den er tilpasset ordentligt - kan imødekomme forskellige fysiske behov og forudsætninger hos mennesker med handicap. Særligt fremhæves følgende tre elementer:

- Skånsom bevægelsesform & høj puls
- Imødekommer energibehov
- Muliggør færdigheder

Skånsom bevægelsesform & høj puls

Kombinationen af at være meget aktiv, men samtidig ikke belaste kroppen er meget sjælden for mange mennesker med særligt fysiske handicaps. Men flere af de fagprofessionelle fortæller om, hvordan de i arbejdet med mennesker med blandt andet cerebral parese og udviklingshandicap oplever, at cykling er meget skånsom for deres kroppe i forhold til skader og smerter samtidig med, at de kan få pulsen op, fordi de kan blive ved i længere tid med høj intensitet.

"De kan få en oplevelse af at arbejde, fx på en spinningcykel - det er trods alt stadig en cykel. Men det der med at arbejde en hel time på en spinningcykel, altså det at være aktiv en hel time, det kan være sådan en aha-oplevelse for dem, hvor de ikke får ondt i knæene, eller føler sig begrænset på anden måde."

Idrætspædagogisk professionel

40,1%

af voksne med handicap oplever, at de IKKE har en cykel tilpasset deres behov.

Imødekommer energiniveau

Cykling nævnes af flere som en rigtig god bevægelsesform, fordi den imødekommer lige præcis deres energiniveau og behov. Dem der har meget energi, som de skal have brændt af på en hensigtsmæssig måde, oplever således, at cykling kan gøre det for dem. Samtidig fortæller de, der ikke har så meget fysisk energi, at cykling kan være en god måde for dem at transportere sig selv rundt på, fordi det er mindre energikrævende end eksempelvis gang.

"Det er netop det der med at få rørt sig, og få brændt noget krudt af. Og især når man så har sådan en ADHD-hjerne som mig, så er det rigtig godt."

Mand 56 år, ADHD og autisme

Muliggør færdigheder

De fagprofessionelle fortæller, hvordan de oplever at cykling er en ret kompleks disciplin, hvilket kan gøre det svært for mange at lære. Man skal både have en god balance, bruge kræfter på at træde rundt i pedalerne og samtidig orientere sig i trafikken. Ydermere kan det være svært, fordi balancen bliver bedre, hvis man får lidt fart på, men samtidig kan farten være utryk for mange især nye cyklister, hvorfor de automatisk sætter den ned. Dog oplever de også, at nogle af de tilpassede cykler som eksempelvis el-ladcykler, kan være en øjenåbner for mange, fordi nogle af de komplekse elementer bliver taget væk.

"Det er en stabil cykel, hvor balanceelementet bliver taget lidt ud af ligningen. Og sætter man cyklen op i højeste gear, så behøves du heller ikke rigtig padle så meget rundt. Du skal egentlig bare dreje pedalerne, så kører den. Det giver dem bare noget mere tryghed, overblik og gør det lidt nemmere at orientere sig rundt i trafikken."

Fysioterapeutisk professionel

7. FAGLIG STØTTE & VEJLEDNING

Generelt er der er en oplevelse af, at man som menneske med handicap eller forældre står med ansvaret selv, imens faglig støtte, rådgivning og vejledning er en mangelvare. Dette gælder både i forhold til ledsagelsesmuligheder og støtte til udvikling af cykelfærdigheder, men særligt i forhold til nedenstående tre aspekter:

- Administrativ hjælp til bevillingsordninger
- Økonomisk bidrag
- Rådgivning om muligheder både ift. cykeltyper og hjælpeordninger

Administrativ hjælp til bevillingsordninger

Mange mennesker med handicap og forældre oplever, at det rent administrativt er en enorm krævende, teknisk og besværlig proces at ansøge om støtte til blandt andet en cykel. Der er nuancer i lovgivningen, som man skal have styr på for ikke at træde forkert. Samtidig er det en lang og drænende proces, som mange til sidst opgiver. Både mennesker med handicap og forældre oplever, at det kræver alt det, man ikke har for at komme igennem sådan en proces: overskud, tid og juridisk indsigt. De fagprofessionelle er bevidste om, at det opleves som en svær proces for mange og bekræfter, at der i dag ikke er tilstrækkelig støtte og vejledning på dette område.

"Man skal edermame være oppe på dupperne. (...) For hvis du søger det som et transportmiddel og du har kørestol eller bil i forvejen, så får du det ikke. Men hvis du søger det under den paragraf der hedder noget med, at du skal opretholde dit sociale liv, så burde det egentlig kunne lade sig gøre. I praksis så har jeg bare ikke hørt om nogen de sidste 5-10 år, der er lykkedes med at komme igennem sådan en ansøgning der. "

Mand 56 år, rygskadet kørestolsbruger

Økonomisk bidrag

I forlængelse af oplevelsen af en krævende ansøgningsproces kommer en oplevelse af, at det nærmest er umuligt at få en økonomisk støtte. Flere fortæller, hvordan de oplever, at de må tale sig selv ned for bare at få en lille smule af det, de har brug for. De oplever et system, der har mistillid til dem og har som standard at betvivle og afvise anmodninger.

"Men også fordi, der er mange kommuner der har som standard på en ansøgning, at man får afslag. Og man skal så igennem en klageproces før man får sin bevilling. Og det trækker bare processen i langdrag. Og så tænker man bare: What the fuck – så gør jeg det bare selv!"

Forælder til barn med nerveskader

Rådgivning om muligheder både ift. cykeltyper og hjælpeordninger

Det er slående, at næsten ingen af interviewpersonerne med handicap eller forældrene oplever, at de har fået noget vejledning til, hvilke muligheder der er i forhold til at cykle. De løsninger, de har (og ikke har), har de selv fundet frem til. Ligeledes er det kun meget få, der har erfaringer med eller overhovedet kendskab til at benytte låne-, leje- eller afprøvningsordninger.

"Det kunne bare have været fedt det der med. Hvad ligger der af muligheder? Kunne vi prøve noget? Kunne vi lige finde ud af fungerer det – fungerer det ikke. Hvad skal jeg lige købe? "

Forælder til barn med cerebral parese

88,4%

af forældre til børn med handicap kender ikke til eller har ikke mulighed for at låne eller leje en cykel tilpasset deres barns behov.

8. FÆRDSLSFORHOLD

'Færdselsforhold' er det sidste tema og dækker over de praktiske, infrastrukturelle og adfærdsmæssige forhold, der opleves som hæmmende og fremmende, når mennesker med handicap cykler ude i trafikken. Der sættes især fokus på følgende tre elementer:

- Regelbrud
- Mangel på cykelstier
- Lukkede stisystemer

Regelbrud

Der er stor enighed om, at noget af det, der vanskeliggør færdselsforholdene er, at danske cyklister generelt ikke har respekt for de regler, der er på området. Oplevelsen er, at det nærmest er alment accepteret, at man laver lovbrud som f.eks. at cykle på fortovet. Et element der gør færdselsforholdene utilregnelige og hermed også utilgængelig for mange.

"Men generelt synes jeg det ville være rigtig rart, at vi gjorde en ekstra indsats for at få folk til at overholde, de regler, der er. For vi passer på hinanden alle sammen ved at overholde dem. (...) Lige nu er der bare sådan en banditkultur."

Forældre til barn med autisme og ADHD

56,5%

af forældre til børn med handicap peger på, at færdselsregler og trafik er for uoverskueligt og komplekst for deres børn.

Mangel på cykelstier

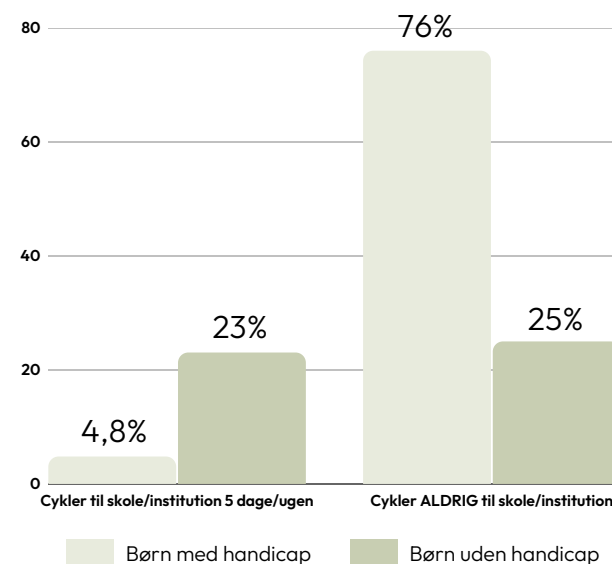
Mangel på cykelstier, eller for smalle cykelstier, er et stort emne for alle, men særligt for forældrene. For dem er det lige til: Er der ikke en cykelsti, lader de ikke deres barn cykle. Flere oplever, der er cykelstier mange steder, men at det sidste stykke hen til institutionen eller skolen måske mangler, hvilket sætter en stopper for en ellers god cykelmulighed.

"Hun har været ked af, hun ikke kunne cykle til børnehaven ligesom nogle af de andre børn. Så der er faktisk noget socialt tabt der, at hun ikke lige kunne vise hvor sej hun er på sin cykel eller 'jeg har også en løbecykel' eller noget. Så det kan man sige, det er jo cykelstiernes skyld, eller manglen på cykelstier det her sted"

Forældre til barn med hørenedsættelse, analtrasi og ledsygdom

67,8%

af forældre til børn med handicap, der bor i en stor eller mellemstor by, peger på, at det blandt andet er manglen på tryk og sikker cykel-infrastruktur, der gør, at deres børn ikke cykler.

Lukkede stisystemer

I forlængelse af at manglende cykelstier kan være et stort problem, bliver de mange lukkede stisystemer fremhævet som noget, der skaber helt unikke muligheder for at cykle. Det er roligt, overskueligt og trygt, når både biler og de mange trafikale færdselslove er taget ud af ligningen. Dog bliver det mest aktuelt i forbindelse med cykling i fritiden frem for cykling som transport.

Videnscenter om handicap

Kontakt

Blekinge Boulevard 2
2630 Høje Taastrup
Handicaporganisationernes Hus

www.videnomhandicap.dk
post@videnomhandicap.dk

Cyklistforbundet

Kontakt

Rømersgade 5
1362 København K

www.cyklistforbundet.dk
post@cyklistforbundet.dk

